

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

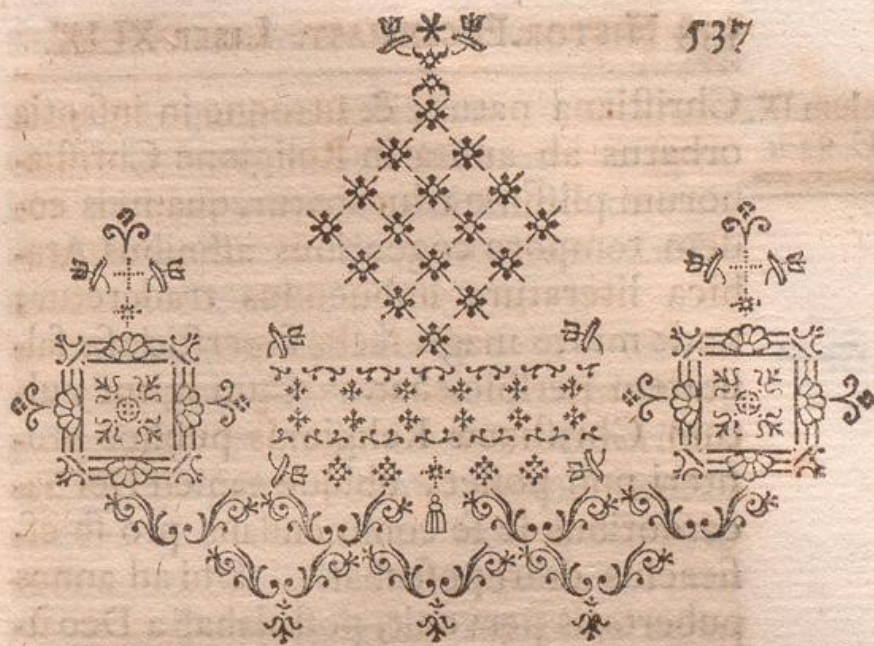
Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 1. Martyres Cordubenses. Aurelius, Felix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

HISTORIA
ECCLESIASTICA.
LIBER XLIX.

LEO IV. PAPA.
LOTHARIUS I. IMPERATOR OCC.
MICHAEL III. IMP. ORIENT.

§. I.

*Martyres Cordubenses. Aurelius,
Helix, &c.*

Cordubæ necdum persecutionis finis. Sæculum IX.
Aurelius juvenis nobilis & dives, A.C. 852.
patre Musulmanno (*) & matre Eulog. II.
L1 5 Chri- Mem. c. 10.

(*) S. Eulogius in Memor. Sanctorum pro
Musulmanno semper ponit Gentili.

Sæculum IX. Christiana natus, & utroque in infantia
A. C. 852. orbatus ab amita in Religione Christiana-
 norum piissime educabatur, quamvis eodem tempore cogentibus affinis Arabica literatura imbuendus traderetur; unde multo magis sectæ superstitosæ falsitatem perspiciebat. Cum igitur cultum Christianæ Religionis publice profiteri non posset, ubique tamen Dei Sacerdotibus se se commendans pro se efficacius orari poscebat. Ubi ad annos pubertatis pervenit, postulabat a Deo uxorem, quæ in arcanis consiliis vacillantem adjuvaret. Tandem invenit pulcherrimam puellam, Musulmanni filiam, quæ adhuc infantula patre fuerat orbata, & cujus mater, cum secundis nuptiis Christiano occulto juncta fuisset, ad fidem conversa est, curavitque filiam suam baptizari, quam ex Sacramento *Sabigotho* appellavit. Porro quamvis publice Musulmannis admiscerentur, animo tamen Christianam Religionem retinebant. Ergo hanc puellam Sabigothonem Aurelius Sacerdotum Ministerio in matrimonium accepit, quacum clandestinam vitam more Christianorum duxit. Fuit autem Aurelio quidam sanguine propinquus nomine Felix, qui postquam ex humana fragilitate fidem negasset, lapsus occultis lacrymis deflens, non tamen Christianum se palam profiteri audebat;

debat; is quoque Liliofam occultorum Sæculum IX.
Christianorum filiam duxerat. Itaque A. C. 852.
hos ambos maritos ambasque uxores
dulcissimum amicitiae vinculum arctissi-
me connectebat.

Accidit, ut illo die in forum exiret n. 47.
Aurelius, quo Joannes mercator Martyr,
prius odio nominis Christi verberibus
cruentatus, per totam urbem circum-
ducebatur; ille illico hoc spectaculo
commotus credidit, coeleste sibi dari mo-
nitum. Domum igitur regressus ad u-
xorem dixit: *Tu jam diu, dulcissima
conjug, hortaris, ut sæculum contemnam,
& Monachorum vitam dilaudas. Ecce
nunc, carissima! tempus acceptabile ad-
venisse reor, quo ad majorem perfe-
ctionem eluctemur. Fias mihi jam so-
ror, quæ conjug extitisti, incumbamus
jugiter orationi, & nos ad Martyrium
fortiter sustinendum præparemus.* Su-
scipit lætanti animo mulier pium viri
consilium tanquam a Cælo suggestum.
Fulgebat quidem in oculis domum in-
trantium lectus magnifice stratus; at ipsi
super cilicia cubabant divisi, sæpe jeju-
nabant, assidue orabant, noctu Psalmos,
quos didicerant, meditabantur, & maxi-
me pauperum curam gerebant. Con-
fessores captivos atque inter alios Joan-
nem, Isaacum Monachum, Floram & Ma-
riam invisebant; nam ista, quæ narra-
mus,

mus,

Sæculum IX. mus, ante illorum Martyrium gesta sunt.
A. C. 852. Aurelius viris, Sabigotho fœminis istud
 charitatis officium impendebat.

**Martyres
 Cordubenses.**

Sub illud tempus Aurelius Eulogii Presbyteri amicitiam adeptus consilium expetiit, quid de Bonis suis, quid de duobus liberis, quos Cælum sibi dederat, sibi esset faciendum. Num nefas non esset, eos in tenerrima ætate paterno auxilio destituere, & exponere periculo, ne in perversa Secta educarentur? num opes meas intestatus projiciam, quas illico Princeps infidelis rapiet? Eulogius eum cum primis exhortatus, ut omnia pro amore Dei relinqueret, suavit, ut liberos suos in locum tutum mitteret, ubi Christiana Doctrina imbuerentur; bona vero sua venderet pauperibus distribuenda, una parte conservata, unde liberi alerentur. Haud multo post tempore quam Flora & Maria Martyrium consummasent, Sabigothoni per somnium objectæ sunt albis & splendidis vestibus induta, florum fasciculos manibus tenentes, pluribus aliis Sanctis comitantibus. *Ille: Quid mihi jam sperandum est, inquit, an voti compos ero, quod vestris precibus, cum in carcere essetis, commendavi? an ea mihi obtinget felicitas, ut exemplum vestrum sequar & Christi Martyr efficiar?* Flora & Maria responderunt: *Ad gloriam Martyrii reservaris, quod pro-*

propediem consummabis. In promissio- Sæculum IX.
A. C. 852.
stri pignus mittimus ad te Monachum,
qui tecum coronabitur. Cum Sabigotho

hæc marito narrasset, exinde cogitationes omnes ad mortem pro Christo fortiter tolerandam adjecerunt, & venditis omnibus, pretii partem ad sustentandam prolem servarunt. Monasteria sæpe invisebant, ut ibi ad luctam instruerentur, præsertim Tabanense Cœnobium, in quo liberi eorum sub disciplina Sacrarum Virginum degebant, erant enim ambæ puellæ, quarum una octennium, altera lustrum impleverat.

Inter alios Aurelius consuluit Alvarum, qui ab Eulogio Magistri loco colebatur, & ævi sui Doctor maximus habebatur. Is Aurelium hortatus est, ut suam serio probaret conscientiam; num toleratis primis tormentis usque ad ultima se perseveraturum crederet, & num magis Martyrum merita, quam celebre inter homines nomen quæreret.

§. II.

Georgius Monachus & Martyr.

Inter hæc Cordubam advenit Monachus ex Palæstina nomine Georgius, qui non procul a Civitate Bethlehem natus, annos viginti septem exegerat in Monasterio S. Sabæ, octo milliariis ab Jerusalem, qua meridiem spectat, distan-

te,